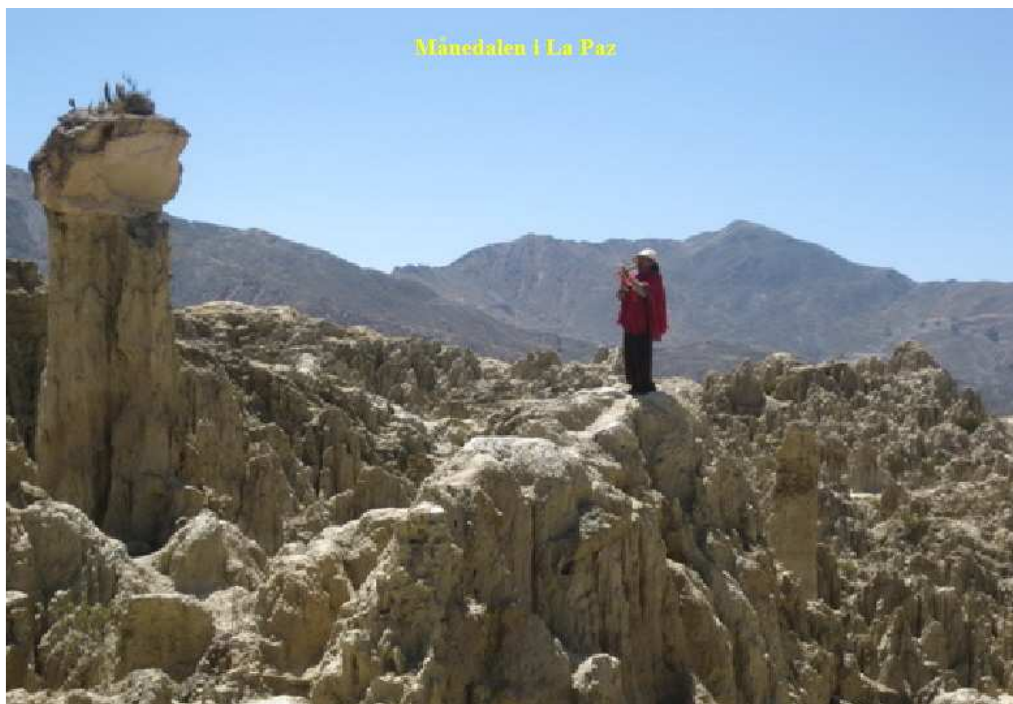

Bolivia

Startside
Naturfoto
Rejser
Afrika
Asien
Europa
Sydamerika
USA
Herlev
Källaremoen
Slægten
Jørgens hjørne
Familien
Olivers side
Kun for familie
Favoritlink
Gæstebog

Denne side er en del af vores store [Sydamerikatur](#) i 2010
Denne side som pdf-fil finder du [her](#).

Der er også adgang til de andre rejsmål på turen her:

Select a link ·

Siden indeholder dog også rejsen fra og tilbage til Peru.

Bustur til La Paz 2. 11.2010

[Tiwanaku](#)

[La Paz 3.11.2010](#)

[Månedalen](#)

[La Paz – Soløen – Puno 4.11.2010](#)

[Copacabana](#)

[Billedgalleriet](#) omfatter alle dagene, men skal sorteres om samt have en beskrivelse..

Bustur til La Paz 2. 11.2010

[Kort](#) over strækningen.

Afstande og højder på [strækningen](#) Puno-La Paz.

Nu skal vi op i de rigtige højder, for vi skal bruge dagen til at køre til **La Paz** i Bolivia.

Der gøres et par stop på det første stykke, hvor der atter er kirker og et meget specielt frugtbarhedstempel, *Chucuito*.

Stedet er indrammet af mure, indenfor hvilke der er spredt champignon, som dog ved nærmere eftersyn viser sig at være penis, som har været genstand for frugtbarhedsritualer.. Det siges, at der stadig er kvinder, som opsøger stedet for at opnå graviditet.

I *Pomata* gjorde vi ophold ved en overdådigt dekoreret barokkirke bygget af røde sandsten, *Santiago Apóstol*. Påbegyndt af jesuitterne i 1531 og med udhuggede planter og dyr. Vinduesnicherne er af alabast, og der er malede søjler og i øvrigt et flot interiør..

Det er jo Allehelgensdag, så uden for kirkeområdet sidder der kvinder og sælger blomster til de mange, som kommer kørende hertil.

Selve indrejsen til Bolivia gik med den sædvanlige papirproduktion. Bygningerne var simple, og man skulle i kø for først at få udleveret indrejsepapiret, som skulle udfyldes, og derpå i kø for at aflevere det og få stempler i passet..

Grænsen var synliggjort ved en grænsedbom, som var ude af funktion og erstattet af en snor, som man selv måtte løfte for at kravle under. Da Peru og Bolivia ikke er på bedste fod med hinanden, måtte vi forlade vores bus i Peru, få transporteret kuffertene på 3-hjulede cykler – og så fik vi en ny bus og en ny guide.

Kort før La Paz gælder det et **Tiwanaku**-som er et anlæg med pyramide, tempel osv. En for mig ukendt kultur, som varede i 2800 år og var samtidig med ægypterne. Inkaerne dukker først op ca. 1450.

Vi startede ved en lille jernbanestation (trinbræt) i *Tiahuanaco* med et lille fint museum med genstande fra denne kultur (fotografering forbudt), og som var en god introduktion til selve området, og vi spiste i en nærliggende restaurant.

Noget af det, de opfandt var en særlig form for landbrug (*suka kollus*), som var avanceret udnyttelse af vandressurcer i forbindelse med dyrkningen: kanaler, kunstige søer, terrasser, hvor en del af ideen var, at solen skulle opvarme vandet, som derefter holdt temperaturen i de kølige nætter.

Denne form for dyrkning har vist sig at give et langt højere udbytte end traditionel dyrkning, selv med kunstgødning.

En lang periode uden regn og hvor vandstanden i Titicaca-søen faldt flere hundrede meter fik Tiwanaku-riget til at falde fra hinanden ca. år 1000, da der ikke længere kunne skaffes mad nok. Derfor ligger anlægget ikke længere direkte ved søen, men ca. 40 km derfra.

Anlægget har haft betydning som kosmologisk center gennem århundreder.

Eliten boede indenfor Tiwankus mure og voldgrave. Murene er bygget af store, røde sandsten hentet 10 km borte og ofte suppleret med vandsystemer. De største af stenene vejer ca 130 tons. Men den store mur omkring *Klasasaya*-templet er en rekonstruktion og endda bygget ringere, end de oprindelige beboere kunne.

Som et kuriosum blev der demonstreret et 'højtalerssystem' bestående af et hul i en sten, hvor lyden blev forstærket, når man talte gennem hullet. Desværre forhindrer blæsten, at man kan høre det på videoen.

I midten af anlægget er en ca 250*200 m 16 m høj pyramide, *Akapana*.

Der er en solport (Gateway of the Sun) med flotte udhugninger. Portalen er dog ikke placeret på det rigtige sted. Det menes i øvrigt, at Pythagoras formel (5 til 4 til 3) har dannet grundlag for flere konstruktioner, og dermed gjort det muligt at skalere f.eks. portene til forskellige størrelser.

Og et interessant nedsænket tempel, med store ornamenterede figurer, og i væggene mange individuelle udhuggede hoveder. En af figurerne har et ansigt, som svarer ganske godt til det symbol, Heyerdal anvendte på sin kontiki ekspedition.

Det var rigtig spændende selv om store dele var rekonstrueret. Tiwanaku er i dag optaget på Unescos liste over steder, som betragtes som verdensarv.

Da det var allehelgensdag havde mange fri for at højtideligholde dagen på kirkegårdene, hvor vi fra bussen kunne konstatere, hvor stor betydning denne tradition har for dem.

Et stort stykke af vejen henover højsletten havde vi stadig de sneprydede Andesbjerge i horisonten med en blå himmel henover. Sletten ligger i ca 4000 m højde, så man kører ned til La Paz, som kun ligger i ca 3300 m højde.

Lige inden højsletten slutter ligger forstaden *El Alto*, hvor udvidelsen af La Paz nu sker, og hvortil man har flyttet

regeringsbygningerne.

Igen er der tale om en by, der ligger i en sækning, så byen strækker sig over flere 100 m i højden – og der er udsolgt på alle hylder med huse op af skråningerne, så byen vokser nu på højsletten. Overalt er der udsigt til den snedækte vulkan **Illimani**.

Vi bliver indkvarteret på hotel *Rosario*, som ligger ret centralt, og hvor vi får værelse på 3 sal i bygningen, hvor vi skal passere en lille gårplads.

Jeg mener, at vi spiste i hotellets restaurant *Tambo Colonial*.

La Paz 3.11.2010

Bykort

Umiddelbart virker La Paz mere nedslidt og fattig end de andre hovedstæder, vi har besøgt.

Der ændres i programmet, så vi begynder med et medicinmarked med lamafostre og andre ingredienser til at lave medicin af.

Det er en gade i gåafstand fra hotellet, men da man jo havde fri i går for at markere de dødes dag, er der kun 2-3 boder, der er åbnet, da vi kommer, hvilket reducerer fornemmelsen af, at der er tal om et 'marked'. Det har vi nu set mere spændende i Kina.

Udover lamafostre er der planter og medicin, genstande lavet af sukkerstads, som købes og bruges som offergaver og tilsvarende symbolske figure udskåret i basalt ..

Vi fortsætter til fods til San Franciscokirken, som ligger på *Plaza de los heroes*, hvor en af hovedfærdssårene gennemskærer byen.

Byrundturen fortsætter i bus til byens yderkant til **Månedalen**. Det er noget af det mest spændende: en gammel havbund, som nu er eroderet til fantastiske formationer. Området ligger umiddelbart op til La Paz, og erosionen har gjort det til et spændende område. Her kan man bl.a. se, hvorledes en klippeblok (eller stor sten) kan sikre, at en 'stalakit' bliver resultatet – og betragte en panfløjtespiller, som har fundet en dekorativ plads i højderne til at spille sine melodier.

Turen fortsætter til *Mirador Killi Killi*, som er et udsigtspunkt med næsten 360 graders udsyn over byen.

Byens centrale plads hedder *Plaza Murillo*. Her ligger byens katedral, præsidentens palæ og bygningen med deputeretkammeret. I dag flages der på "halv" på grund af en delegerets død. Her sker det med flaget knap til flagstangsknop og suppleret med en sort roset.

På et af gadehjørnerne her har man ladet en bygning stå med arene efter granater fra revolutionen.

Vi kan lige nå '*Guldmuseet*', inden det lukker for siesta. Det er en del af et museumskompleks (*Museo Costumbristo*), og ligger med indgang i en smal gade *Calle Jaen*. Her er et flot udvalg af guldstykker og gravfund.

Busserne er ældre, kraftige modeller, som stadig har bibeholdt fantasifulde frontfigurer.

Eftermiddagen er til egen disposition og Ulla og jeg går selv en tur i byen uden dog rigtigt at finde nogle forretninger at kikke på. Det viser sig, at skyldes vores egen uopmærksomhed, for ofte er der blot en lille indgang, som fører ind til større indkøbscentre i flere etager.

Vi gør ophold på *Pizzeria Napoli* inde ved den store plads. På tilbagevejen er vi lidt på den, fordi vi ikke kan identificere de gader, vi går ad, og centrum er lidt kompliceret på grund af krydsende hovedfærdssåre og omlægninger, men det lykkes dog at nå tilbage i god tid til næste aftale.

Siden Cusco har der været køligt om natten, og hvis solen ikke skinner, skal man have tøj på. Men solen har skinnet hver dag fra en mere eller mindre skyfri himmel, og det regn der har været er kommet om natten, så der er intet at klage over.

Ulla har beskadiget sin achillesene, og mine støttestrømper fra flyveturen komme til at gøre god nytte de efterfølgende dage. Men ellers er Ulla kommet godt over sin højdesyge.

La Paz – Soløen – Puno 4.11.2010

I dag blev vi så vækket kl. 6 for at køre tilbage til Puno, men af den anden rute (**kort**) (Afstande og højder på [strækningen](#) La Paz - Puno).

Da vi forlader La Paz var kvinderne med deres traditionelle nederdele og forklæder samt bowlerhat godt i gang med at pakke deres varer ud. Ved stoppestederne stod folk pænt i kø, og der var mængder af små busser fyldt til randen med mennesker, der skulle ind og ud af byen.

Vi kører mod **Copacabana** (nej ikke den i Rio, men et udskibningssted til 'Soløen' ude i søen, og vi er stadig i Bolivia).

Forinden sejladserne til Soløen på en times tid, havde vi gjort stop for at blive sejlet over ved søens smalleste sted, *Tiquina*-strædet, mens bussen må med en pram over til *San Pedro Tiquina*.

Næsten fremme er der lige et fotostop for at tage billeder ned over Copacabana. Vi aflægger besøg i byens katedral, i øvrigt med et specielt sidekapel i tilknytning til kirken, hvor man på store stenborde brænder lys.....Copacabana har også sin egen jomfru.

Der var naturligvis også en marked i hele hovedgaden med deres håndværk . Her er det ikke mindst hatte.

Vi spiser frokost på en lokal hotelrestaurant, bl.a. med en større gruppe nonner, og til fleres undren kommer jeg ud fra dametoiletet. Der var lige et skilt, jeg havde overset.

Så sejler så over til **Soløen** (Isla del Sol), hvor vi ser gamle labyrintlignende inkabygninger i flere etager, *Chicana*, som faktisk var spændende anderledes,

Lige overfor ligger *Måneøen*, som danner forgrund mod snedækte Andesbjerge mod den blå himmel selv om de ligger mere end 100 km væk - men de er også omkring 6000 m.

Men derudover kunne man ad 206 trin (ca 60 m) på en gammel inkasti stige op til et sted, hvor inkaerne (og deres gæster) vaskede sig ligesom man skulle drikke af vandet for at blive ren både udvendig og indvendig. I den tynde luft kan man godt mærke, det går opad. Tiden rakte ikke til de næste meter op til noget der på afstand lignede et større inkaanlæg.

Og da vi var kommet hjem kunne vi notere os, at der havde været meget mere at se, som relaterer sig til øens navn.

Der har ikke været en sky på himlen, så solen brænder godt i disse højder. Det højeste i dag var 4360 m.

Tilbage i Copacabana er det med at komme videre med bussen.

Vi skifter atter bus ved grænseovergangen og udfylder nye immigrationspapirer og får flere stempler i passet

Vi passerer **Juliaca**, som er den by, vi skal flyve fra næste dag. Det er suverænt den mest triste, beskidte by, vi har set på hele turen.

Vi når frem til hotellet ved 18:30-tiden, mens mørket falder på (dertil skal lægges en time i tidszone) efter endnu en spændende dag.